

חזר מחו"ל אמר. נשארו שתי נקודות פתוחות: גבה עדות
משלום ווייס שהוא לכאורה שינה חסיסמן (עוסק בעניני תיעוד,
עכשיו בעניני עליה). גיבלי מעולם לא ביקר אצלו, מעולם לא
ביקש ממנו שום דבר. מ. בן-צור בא אליו פעם במכתב שנוי לאשה
בשם סוזי או לילה - מ. בן-צור ביקש להכניס שנוי במכתב. ממי
המכתב? לא יודע. יודע למי - המכתב היה בצרפתית או באנגלית.
בן-צור ביקש לשנות משהו במכתב, אולי תאריך. במכתב זה לא נעשה
כל שימוש כועד אולשן או כהן, ואין לו כל שייכות לענין. הדבר
נעשה בגלוי. שלום ווייס עושה רושם של איש מהימן, והרושם שהיה
כי אפ"ן עסק בזיופים - חוסל לחלוטין. יש גם רב-סרן חיים
ווייס שהיה ממונה על שלום ווייס. שלום ווייס היה עובד אזרחי.
חיים ווייס אפנס אומר כי שלום ווייס אמר כי זה היה גיבלי שבא
אליו - אבל הוא טעה. ברור להויזנר כי שלום ווייס ישר, וזוכר,
ודבריו נכונים.

הויזנר ראה את פאטי בתרים. בא במיוחד מאח"ב.
פאטי סיפר כי אלמוג היה בשליחות כפרים בסוף 1954 או בתחילת
1955, התעלם מלהיפגש עם פאטי וזה היה מוזר בעיניו. אחר-כך
גורע לו שאסרו על אלמוג להודיע לפאטי שאלמוג כפרים. מי אסר?
לא יודע. כעבור זמן מה היה אלעד כפרים (אחרי ועדת אולשן) ואמר
לפאטי שהוא קיבל הוראה לשנות מספר פעולות קשורות עם מקשה מצרים.
נראה לו לאלעד שההוראה ניתנה על-ידי בן-צור. אלעד אמר לפאטי
שקיבל הוראה לפעול באלמוג או בקול ישראל. באפריל 1955 נסע
פאטי ללונדון נפגש עם דליה כרמל (פזכירה בבלי במקומה הנידונה)
לשיחת חטות, והיא סיפרה כי על אפ"ן עברה תקופה חדשה, אילו היה
פאטי אולי לא היה זה קורה, והיא שנתה מכתב או משפט במכתב.
זה היה במכתב כאילו של גיבלי לדיין. דליה הכחישה הדבר, פאטי
חזר באזניה על סיפורו. פאטי באזירתו ארצה אסר לדיין (רמטכ"ל)
על השיחה עם דליה ועם אלעד - דיין צוה על פאטי לבדוק הדברים

ואמר שידווח לו. אח"כ נזדמן פאטי עם נחמיה, ומפיו של נחמיה, לו שכבר הייתה ועדה (אולסן, היה סבור שגם שאל היה בועדה) נחמיה אמר כי נדמה לו שפאטי חשדן יותר מדי.

פאטי בדק עצמו. מטרתו העיקרית הייתה לארגן את המ"ן. היחסים עם גיבלי היו מתוחים ולא רצו שגיבלי יחשוד בו שמחוך יחס שלילי לגבלין. הלך לרסטס"ל וביקש לשחרר אותו מהבדיקה והסביר נימוקיו. הרסטס"ל אמר שמבין הנימוקים, אבל זה כבר עבר אלי, ודרושה הוראתי. בכל אופן, אמר לו שעיניו יהיו מקוהות למען יראה. כעבור זמן מה נחקבל פאטי על-ידי. הפגישה הוקדשה לבירור המ"ן בכלל, וביקש לשחרר אותו מהבדיקה, ואני נעניתי לו.

פאטי ניסח לברר עם כמה אנשים לא העלת דבר. דיין שאל אותו אם גילה משהו - וענה בשלילה. ענין מצרים נשכח, כי ענינים צבאיים אחרים העסיקו אותו.

דליה ביקשה תחילה לחקשר עם עו"ר סלומון. דיברה סלידונים עם סלומון. לאחר השיחה ולאחר שהוידבר נהן לה מכתב שהיא, בכל אופן, לא תיקרא למשפט, תחלה לדבר. דליה מעריצה את גיבלי כאיש חכם חשוב שנשטת בחייה. היא גם שונאת את לבון מזמן שהיא שר-אבטאון, והיא מחיטט אליו באופן מעליב - נהן לה להכות במדרגות, לא נחבקשת לשבת. לבסוף התחילה לדבר איתו : ביום מסוים בחורש יוני (נפגת 4 תאריכים), זה היה בערב שבת, כשאנשים לא היו בלשכת המ"ן הגיע אליהן מלשכת לבון, דיבר איתו או ארגונו (מזכירה של לבון) שתאמר לגיבלי לבוא מיד עם תיק 131. בנימין הלך, חזר כעבור שעה. ביקש מיד לקרוא בן-צור (מקור 131). הרגיש שהוא מטפל הפעם באיזה ענין חשוב כי היה פתוח שלא כדרכו. לא נוכח בשעה השיחה בין בן-צור וגיבלי. בן-צור נהן לה להדפיס מסמך, לא זוכרת מה. קריאות של לבון לגיבלי לא היו דבר רגיל. היא זוכרת בדיעבד שיחה בין גיבלי ובן-צור שבת נוכחה.

גיבלי אים נרגז, שמעם שלבון מסיר אחריותו מעל המעשה, וגיבלי אמר שמעבשיו יש להתחייב אנשים על מה שחם אומרים. באותם הימים (בדצמבר) ביקש ממנה בן-צור לעשות אחרי הקבוצה משאו - זה היה מרגום מעמונות ערבים מנוגעת לרשם מצרים. אז בן-צור ביקש ממנה לשנות משאו במיסמך או מיסמכים, באופן שהשנויים ידגישו כי לבון נתן החוראה למבצע. היה אמרו: מרגשתי שאני עושה מעשה צודק, כי לבון נתן חוראה, והיא בטוחה שהוא נתן חוראה. מבינה שר-הבטחון מסקר, ויש להלחם בשקר נגד שקר.

מייזנר הראה לה אז המכתב של גיבלי לרמסק"ל - אמרם שאינה זוכרת אם מכתב זה היה בכלל המסמכים. אמרם שבן-צור פנה אליה ולא גיבלי.

מייזנר שוחח איתה בגלוי-לב, ולמחרת אמרו: אני אומרם עכשיו כ-99% של בטחון כי במכתב מ-19 ביולי של גיבלי לדיין היו דברים אחרים, כגון שיחות שנתקיימו, או חוראות שניתנו ובן-צור אמר לה לכתוב שלבון נתן חוראה. מכתב זה מוגש אחר-כך לוועדה אולשן. היא בטוחה שגיבלי צודק, ולבון מסקר, ולכן מוחר לשנות המכתב.

רב-סרן אלוף חר-אבן (שם פרטי) אמר בוועדה כהן גדליה שינתה משאו בחברת.

דליה מכחישה גם המעשה וגם האמירה לרב-סרן אלוף.

מייזנר הטיל על עמוס מנור לחקור בן-צור. הוא מכחיש כל הסיפור של דליה.